

POLICIE VE SLUŽBÁCH KORPORACÍ

V České republice se poslední týdny do zblbnutí mluvilo o volbě prezidenta bez toho, aby si někdo položil otázku, jestli vůbec někoho takového potřebujeme a **jestli by nebylo lepší, aby se moc vracela přímo k lidem**, než aby byla s až náboženskou důvěrou předávána nějakým kariéristům. Tato mediální clona poněkud zastínila to, co se dělo u našich západních sousedů. Událost, která je pro naši budoucnost, a především pro budoucnost dalších generací mnohonásobně důležitější, než kdo se nám několik dalších let bude smát z Pražského hradu.

V průběhu ledna **došlo k boji o vesnici Lützerath**, ležící vedle hnědouhelného dolu Garzweiler v Porýní. Pohled z výšky by mohl u někoho mylně budit dojem, že jde o záběry z filmové řady Hvězdné války nebo z filmu Avatar. Obří stroje zakusující se do krajiny a měnící ji v post-apokalyptickou scenerii a vedle malý zelený ostrov se stromy a domy, který brání neozbrojení a neprivilegovaní lidé obklíčení armádou obrněných a ozbrojených robotů, likvidujících jakýkoli odpor. Ale nenechte se mýlit – to je realita začínajícího roku 2023.

Můžeme se bavit videozáběry, jak se policejní roboti chytli do bahenní pasti, z níž se snaží vysvobodit, zatímco komicky opět padají a jejich uniformy postupně od rozčvachtané zeminy hnědnou... Ale už méně vtipné je, když se rozpomeneme, jaký režim v této zemi nastolily právě zhnědlé uniformy, které stejně tak **měly násilí jako jediný prostředek své diplomacie a stejně tak pronásledovaly odpůrce útlaku** – tehdy sociálního, nyní klimatického (což s tím sociálním velmi úzce souvisí).

Další rozměr celému policejnímu řádění v Lützerathu dává skutečnost, že **jde o neskrývanou obranu finančních zájmů fosilního kapitálu, který žene planetu a s ní celé lidstvo do nezvratné katastrofy**. Namísto toho, aby byly uhelné doly co nejrychleji zavírány a byla zahájena spravedlivá transformace, která by zajistila dotčeným lidem pracovní příležitosti, bourá se další obec jen proto, aby si jeden koncern stihl ještě namastit kapsy, co to jen jde. Tím bezskrupulózním koncernem je společnost RWE (u nás operující pod značkou innogy). Vše pak dokresluje pohled na to, jak policie nakládá zadržené obránce vesnice do antonů s označením RWE.

Policie v Německu předvedla v přímém přenosu, co ve skutečnosti znamená policejní heslo „pomáhat a chránit“. **Pomáhat fosilnímu kapitálu chránit generování**

zisků proti těm, kteří chtějí pomáhat všem živým tvorům a chránit klima a životní podmínky pro přežití na naší planetě. **Policie zde jednoznačně působila jako korporátní ochranka**. Vedení společnosti ani její vlastníky to díky tomu nic nestálo. Ochranku jí platí stát z vybraných daní a ta má navíc mnohem širší pole působnosti při užití násilných metod, než by měla draze zaplacená ochranka soukromá. A o tom, že těchto násilných metod neváhala policie použít, svědčí množství lidí zraněných chemickými zbraněmi, pěstmi, kopanci a obušky. Každá zlomená kost na straně obránců vesnice, která uhelnému kapitálu nestojí – stejně jako lidské zdraví a budoucnost dalších generací – za řeč, je toho svědkem.

Nejde ale jen o německou zkušenost. I když v Česku jsme zbytečnému bourání obcí čelili naposledy v roce 1992 v případě Libkovic, i tady policie velmi často jedná v zájmu těch, kteří nejenže vykořisťují své zaměstnance (v jejich nelidském žargonu „lidské zdroje“), ale podílejí se i na prohlubování klimatické krize. Uhlobaronům pak napomáhá i to, že jsou často vlastníky médií a vydržují si odborníky na vytváření mediálního obrazu před veřejností. I u nás se policejní složky s vehemencí zapojují do snahy o zlomení hnutí za klimatickou spravedlnost a potírání akcí, které upozorňují na alarmující skutečnost, že **pokud nebudeme jednat, nebude již cesty zpět a krize se překloupí v katastrofu**.

Ano, na straně fosilního kapitálu jsou obrovské finanční prostředky, poplatní politici na regionální i celostátní úrovni, vlastnictví médií a policejní moc připravená kdykoli násilně zasáhnout. Jenže to nás nesmí odradit. V sázce je příliš mnoho – budoucnost mladých lidí a dalších generací, vymírající živočišné a rostlinné druhy, oblasti, které přestávají být vhodné k životu...

Zájmem korporací a jejich příkyvovačů a posluhovačů je bezohledné hromadění bohatství. Důsledky je nezajímají, jelikož jejich mantra zní: Zisk! Zisk! Zisk! Naštěstí se najde mnoho obyčejných lidí, kteří cítí odpovědnost a jsou odhodlaní postavit se za planetu a vše živé na ní. Právě tito lidé čelili v Lützerathu policejně-korporátním obuškům. Věříme, že odhodlání bude narůstat, navzdory světu peněz, jeho mediálním manipulacím a uniformovaným mlátičkám.

Nechceme klimatickou změnu, chceme změnu systému!